

[1] P. Zs. A. (a továbbiakban: Panaszos) 2016. február 27-én beadványt nyújtott be a fogyasztóvédelmi és piacfelügyeleti hatáskörben eljáró elsőfokú közigazgatási szervhez, amelyben a következőket

adta elő: A (...) Kft. által üzemeltetett Vodafone szaküzletben 2016. január 11-én egy (...) mobilkészüléket vásárolt. Jótállás keretében - 2016. január 20-án - jelezte az üzletben a készülék meghibásodását, amit javítást követően 2016. január 29-én kapott vissza. A készülék továbbra is hibás volt, ezt 2016. február 3-án ismételten jelezte az üzletben. A forgalmazó a hibát - 2016. február 13-án - készülékcserével rendezte. Az új készüléket nem vette át, mert a kijelző karcos volt, ezért ezt elküldték a szervizbe, ahonnan 2016. február 17-én érkezett vissza. A forgalmazó azt állapította meg, hogy a kijelző ép, csak a védőfólia karcos, és ezt az üzletben kicserélték. A cserekészülék továbbra sem működött megfelelően, ezért ezt - 2016. február 19-én - ismételten visszavitte az üzletbe, kérte kicserélését, illetve a vételár visszafizetését három napon belül történő meghibásodásra hivatkozva, de kérését az üzlet elutasította. A Panaszos az elsőfokú hatóságtól kérte, hogy intézkedjen a vételár visszafizetésére és a szolgáltatásra vonatkozó két éves hűségidő térítésmentes felmondására vonatkozóan. Beadványában azt hangsúlyozta, hogy a kicserélt készülékhez nem kapott új jótállási jegyet, illetve a cserét nem vezették fel a vásárláskor kapott készülék meglévő jótállási jegyére.

- [2] Az elsőfokú közigazgatási szerv a 2016. március 1. napján kelt CS-001/238-5/2016. számú végzésében a Panaszos kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Döntését a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 45/A. § (1) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:6. §-ára, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 30. § b) pontjára alapítottnan azzal indokolta, hogy nem rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel a Panaszos beadványának elbírálására.
- [3] Az elsőfokú közigazgatási szerv 2016. február 27. napján - hivatalból - eljárást indított, amelyről értesítette a felperest, és adatszolgáltatásra hívta fel. Az eljárás eredményeként - a 2016. június 10. napján hozott CS-001/238-15/2016. számú határozatban - kötelezte a felperest 500.000 forint fogyasztóvédelmi bírság megfizetésére, továbbá arra, hogy a fogyasztók részére az általa forgalmazott termékkel kapcsolatos jótállási jogokról a valóságnak megfelelő tájékoztatást adjon, a jótállási jegyen tüntesse fel a jótállás keretében kijavított vagy kicserélt fogyasztási cikk fogyasztó részére történő visszaadásának időpontját. Érdemi döntését az egyes tartós fogyasztási cikkekre vonatkozó kötelező jótállásról szóló 151/2003. (IX.22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Jótállási R.) 5. § (3) bekezdésére, a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 3. § (1) bekezdésére, 6. § (1) bekezdésére alapította.
- [4] Az elsőfokú határozat indokolása szerint a Panaszos 2016. február 20-án megjelent az üzletben, ahol a kicserélt készülékre vonatkozó

minőségi kifogása kapcsán jegyzőkönyvet vettek fel. A jegyzőkönyvből megállapíthatóan a Panaszos nem csupán tájékoztatást kért a három napon belüli termékcserére vonatkozóan, hanem konkrét csereigényt jelentett be, amit a felperes nem a három napos határidő letelte miatt utasított el, hanem azzal az indokkal, hogy a kicserélt termékre ez a lehetőség nem érvényes, az csak a vásárlásokra vonatkozik. A felperesnek a kicserélt termék tényleges átvételekor a jótállási jegyen fel kellett volna tüntetnie a visszaadás időpontját, de ezt nem tette meg, és erre lehetősége lett volna 2016. február 20-án is, amikor a Panaszos ismételtan megjelent az üzletben a kicserélt termék kapcsán fennálló hiba bejelentése miatt.

- [5] Az elsőfokú közigazgatási szerv rögzítette határozatában azt is, hogy a 2016. február 20-án felvett jegyzőkönyvben a Panaszos a kicserélt készülék átvételét követő három munkanapon belül jelezte igényét a hibás termék kicserélése tekintetében, és ezt a felperes elutasította. Az elutasítás indokolásában a felperes nem adott a valóságnak megfelelő tájékoztatást a jótállásra vonatkozó jogok tekintetében, mivel a hibás termék kicserélésekor a kicseréléssel vagy kijavítással érintett részre a kellékszavatossági igény elévülése újból kezdődik, ezért fel kell vezetni a jótállási jegyre a kicserélt termék átvételének időpontját.
- [6] Hangsúlyozta az elsőfokú közigazgatási szerv azt is, hogy az újraindult jótállás keretében a fogyasztót, tehát a Panaszost is teljes körűen megilletik a jótállási jogok, így a három napon belüli termékcseréje lehetősége is. Tekintettel arra, hogy a kicserélt készülék átvétele, az új termék üzembe helyezése a felperes tájékoztatása szerint is 2016. február 17-én történt meg, a Panaszos jogszabályban meghatározott határidőn belül jelentette be csereigényét, ezért a felperes tájékoztatása a csereigény elutasítása kapcsán nem felel meg a valóságnak.
- [7] Az elsőfokú közigazgatási szerv a fogyasztóvédelmi bírságot az Fgytv. 47. § (4) bekezdésében, 47. § (1) bekezdés a) és i) pontjaiban, és 47. §-ában, 47/C. § (1)-(5) bekezdéseiben foglaltakra alapította. E körben azt állapította meg, hogy a jogsértés egy fogyasztót érint, de a jótállási jegy nem megfelelő - hiányos - kiállításával a felperes megsértette a fogyasztók megfelelő tájékoztatáshoz való érdekét. Hangsúlyozta, hogy a fogyasztók jótállási jogai alapvető fogyasztói jogosultságnak tekintendők. A felperes a törvényileg biztosított egyes szavatossági jogok kizárásával sértette a fogyasztók tájékoztatáshoz való érdekét, a kicserélés kizárásával pedig súlyosan megsértette a fogyasztók megfelelő tájékoztatáshoz való jogát, mivel a félrevezető információ birtokában a termék meghibásodása esetén nem él a jogszabályban biztosított jogaival, és ez által a jogérvényesítéshez való érdeke is sérül.
- [8] Hivatkozott arra is, hogy a jogsértő állapot időtartama és a jogsértéssel elért előny tekintetében adat nem állt rendelkezésére, de azt meg tudta állapítani, hogy a felperes nem minősül

kis/középvállalkozásnak, és a feltárt hiányosságokkal alapvető jogszabályi rendelkezéseket sértett meg, amelyek betartása valamennyi fogyasztó elemi érdeke. A határozata rendelkező része szerinti szankció alkalmazását tartotta indokoltnak a törvény által megfogalmazott cél, vagyis a fogyasztók tájékoztatáshoz fűződő érdekeinek védelme miatt, és úgy értékelte, hogy a megállapított jogkövetkezmény a felperes által elkövetett jogsértés súlyával arányban áll, elegendő visszatartó erővel bír ahhoz, hogy a felperest a jövőben jogkövető magatartásra ösztönözze.

- [9] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperesi jogelőd - a 2016. július 21. napján kelt HAJ-2803-2/2016. számú határozatában - az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A felperesi érveléssel ellentétben azt állapította meg, hogy az elsőfokú közigazgatási szerv jogszerűen járt el, mivel a Panaszos nem terjesztett elő arra vonatkozó kérelmet, hogy a fogyasztóvédelmi hatóság döntsön a jótállási jegy kitöltése, illetőleg a tájékoztatásnyújtás jogszerűsége kapcsán. E körben kérelemre eljárást nem is indíthatott, így az elsőfokú közigazgatási szerv jogszerűen indította meg hivatalbóli eljárását, erre - az Fgytv. 45/A. § alapján - lehetősége volt a hatáskörébe tartozó jogsértés kapcsán.
- [10] Az alperes rögzítette azt is, hogy a jótállási jegyen nem szerepel a 2016. február 17-i időpont, amikor a Panaszos a terméket ténylegesen átvette, a felperes továbbá 2016. május 13-án akként nyilatkozott, hogy „a szerviz főpanel cserét végzett, mely a (burkolatot leszámítva) a teljes készülék kicserélését jelenti, ennél fogva a készülék IMEI száma is megváltozott”. A jótállási idő ezért újból indult, a felperes tehát a Panaszost megillető jótállási jogról a három munkanapos cserekötelezettség érvényesíthetőségével kapcsolatban nem adott megfelelő tájékoztatást, megtévesztően járt el, megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében, 6. § (1) bekezdés i) pontjában foglaltakat.
- [11] Az alperesnek az volt a jogi álláspontja, hogy a fogyasztóvédelmi bírság mértéke nem tekinthető aránytalannak, az elsőfokú hatóság által e körben mérlegelési jogkörben hozott döntés megalapozott és jogszerű, tekintettel arra is, hogy a kiszabott bírság összege a jogszabályban meghatározott minimumhoz áll sokkal inkább közelebb, mint a kiszabható maximális összeghez.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [12] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte, másodlagosan az alperes határozatának megváltoztatását akként, hogy nem sértette meg a Jótállási R. 7. §-ában foglaltakat, ezért indokolt a bírság mérséklése.
- [13] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [14] A bíróság a felperes keresetét elutasította.
- [15] A jogerős ítélet indokolása szerint a közigazgatási szervek teljesítették a Ket. 50. § (1) bekezdése szerinti tényállás-tisztázási és bizonyítási kötelezettségüket, amely során két alkalommal is felhívták a felperest adatszolgáltatásra, és a csatolt jegyzőkönyveket, továbbá a jótállási jegyeket egyenként és egymással egybevetve is teljes körűen értékelték. Az alperes helytállóan mutatott rá arra, hogy a közigazgatási szerv megalapozottan állapította meg, hogy a felperes jogsértően járt el akkor, amikor a jótállási jegyen nem tüntette fel a termék panaszos részére való átadásának időpontját, ezzel megsértette a Jótállási R. 3. § (3) bekezdés c) pontjában foglaltakat.
- [16] A rendelkezésre álló adatokból egyértelműen megállapítható, hogy a főpanel csere vonatkozásában csere került elvégzésre, amely alapján az erre vonatkozó jótállási idő - figyelemmel a Ptk. 6:163. § (5) bekezdésére - újraindult. A felperes tehát a fogyasztót megillető jótállási jogról, azaz a három munkanapos cserekötelezettség érvényesíthetőségével kapcsolatban, nem megfelelő tájékoztatást adott, megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében írtakat, figyelemmel a 6. § (1) bekezdés i) pontjára is.
- [17] Az alperes helytállóan mutatott rá a határozatában arra, hogy az elsőfokú közigazgatási szerv által részletesen ismertetett mérlegelési szempontokra figyelemmel a jogkövetkezmény alkalmazása megalapozott és jogszerű. A kiszabott bírság nem tekinthető aránytalannak, elégséges mértékű ahhoz, hogy a jövőben a fogyasztóvédelmi rendelkezések betartására ösztönözzön, és összhangban áll az Fgytv. 47/C. § (1) bekezdés a), b) pontjaival.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet, az alperesi határozat és az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg az alperesi jogelőd határozatának jogszerűségét, mivel az nem felel meg a Ket., a Jótállási R. és az Fgytv. rendelkezéseinek.
- [19] A felperes álláspontja szerint nem álltak fenn a hivatalbóli eljárás megindításának jogszabályi feltételei, mert az elsőfokú közigazgatási szerv egy konkrét egyéni érdeksérelmet vont vizsgálat alá, mégpedig úgy, hogy ennek a Panaszos nem volt tudatában, mivel az eljárást megindító végzés, továbbá az elsőfokú közigazgatási szerv határozata részére nem került megküldésre. A Panaszos által előadottakat - kifejezett kérelem hiányában - jelen ügyben a közigazgatási határozatot hozó szerveknek nem volt lehetősége kivizsgálni. A felperes e körben a Ket. 29. §-ában foglaltakra, a 16.K.31.709/2014/13. számú, és a 24.K.30.590/204/4. számú ítéletekben kifejtett álláspontra hivatkozott.
- [20] A felperes megismételte azt a keresetben is kifejtett

érvelését, mely szerint az alperes nem tárta fel a tényállást, a bizonyítékokat nem értékelte megfelelően, ezért megsértette a Ket. 50. § (1) bekezdését, és a Jótállási R. 7. §-ában foglaltakat. Hangsúlyozta, hogy a készülék javítása kizárólag fődarab cserével lehetséges a technikai, technológiai korlátok miatt, így a készülék hibája kizárólag a készülék belsejének - a főlapnak - a kicserélésével volt lehetséges. A burkolat - így a burkolathoz hozzáépített egyes elemek, így akár a hangszóró vagy az érintőképernyő - nem került kicserélésre, csupán a készülék fődarabja. A Panaszos tehát nem kapott új készüléket, kizárólag a korábbi készülék egy technológiailag egybeszerelt részének kicserélésével történő javítása történt meg. Az alperes túlterjeszkedett a hatáskörén akkor is, amikor szakértő kirendelése nélkül, a kérdéses készülék bevizsgálását mellőzve állapította meg a tényállását, és azt, hogy fennállt a Panaszos által 2016. február 20-án jelzett hibajelenségek tekintetében a jótállási R. 7. §-ában foglaltak alkalmazásának szükségessége.

- [21] Kifejtette a felperes azt is, hogy az alperes nem teljesítette a jogkövetkezmények alkalmazása során a mérlegelésre vonatkozó kötelezettségét, ezáltal megsértette a Ket. 1. § (1) bekezdését, az Fgytv. 47. § (7) bekezdését. Az alperes nem támasztotta alá bírság alkalmazását okszerűen, a mérlegelési körülményeket teljes mértékben a tényállással szemben érvényesítette, nem alkalmazta az arányosság és a fokozatosság elvét. A bírság összege nem áll arányban a jogsértés súlyával sem, nem felel meg a bírói gyakorlatnak sem. Hangsúlyozta, hogy az a jogsértés kizárólag egy fogyasztót érintett, ezért a bírság inkább tekinthető „megtorló jellegű jogkövetkezménynek, mintsem preventívnek”.
- [22] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [23] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [24] A felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslati eljárás, amit e jellege miatt a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) korlátok, keretek közé szorít. A rendkívüli jogorvoslati eljárásban - a Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében - nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet (BH2012.179.).
- [25] A felülvizsgálati kérelmet nem lehet megváltoztatni, kiegészíteni, a felülvizsgálati kérelemben nem említett jogszabálysértésre vagy indokokra a kérelem előterjesztője nem hivatkozhat, ezért a rendkívüli jogorvoslati eljárás során érdemben csak az bírálható el, ami a felülvizsgálati kérelemben a benyújtására nyitva álló határidőn belül a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően került előterjesztésre [Pp. 273. § (1)

és (5) bekezdései, BH2005.290.].

[26] A Pp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében a 60 napon belül benyújtott felülvizsgálati kérelemben konkrétan meg kell jelölni azokat a törvényhelyeket, amelyek megsértésének megállapítását a fél kéri, továbbá ezzel összefüggésben azokat az indokokat, amelyekre ezt alapítja. Hangsúlyozza a Kúria továbbá azt is, hogy a rendkívüli jogorvoslati eljárás a jogsértő bírói jogalkalmazással összefüggésben keletkezett jogsérelmek orvoslására hivatott. A felülvizsgálati eljárásban a közigazgatási hatóság eljárására visszavezethető - jogerős ítélettel már elbírált - jogsértések nem reparálhatók (KGD 2014.170.). Rámutat a Kúria arra, hogy a felperes, bár felülvizsgálati kérelmében vitatta a tényállást, a ténybeli következtetéseket, az indokolásában foglaltakat - megsértett törvényhelyként nem hivatkozott a Pp. 206. § (1) bekezdésére, 221. § (1) bekezdésére, ezért az e körben általa e törvényhelyek megjelölése nélkül előadott jogerős ítéleti tényállást vitató érvelések nem képezték a Kúria érdemi felülvizsgálatának tárgyát.

[27] A Kúria ugyanakkor - a Pp. 275. § alapján eljárva - a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben azt állapította meg, hogy az érdemi döntések tartalmazzanak minden ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns adatot, tényt, körülményt, bizonyítékot, és ezek értékelését is. Az alperes továbbá az elsőfokú bíróság határozatában részletesen ismertetette, hogy a fellebbezésben, illetve a keresetben előadottakat mely okoknál és törvényhelyeknél fogva nem fogadja el. A felperes keresetében és felülvizsgálati kérelmében - lényegét, tartalmát tekintve - azon érveit ismételte meg, amelyek az alperesi határozat által már elbírálásra kerültek, tehát a peres eljárás során nem merült fel olyan új adat, tény vagy körülmény, amely határozattal, vagy jogerős ítélettel érdemben ne került volna elbírálásra. Hangsúlyozza a Kúria e körben azt is, hogy a felperes a peres eljárás során a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján eljárva bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért alaptalanul hivatkozott a Ket. alapelvi rendelkezéseinek 50. § (1) bekezdésében foglaltaknak a megsértésére.

[28] Az előző pontban rögzített kúriai megállapítások természetesen nem zárják ki az alperesi határozatba, jogerős ítéletbe foglalt tények, ténybeli következtetések érdemben vitatható voltát. Utal ugyanakkor a Kúria arra, hogy a bíróságnak mindig a konkrét keresettel támadott határozatok jogszerűségéről, avagy jogszerűtlenségéről kell döntenie a Pp. 339. §-a, valamint a Pp. 339/A. §-a szerinti szabályozásra figyelemmel, mégpedig a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján. A felülvizsgálat során eljáró bíróságok ennél fogva nem alapozhatják érdemi döntésüket a felperes által megjelölt más ügyekben hozott, első fokon jogerőre emelkedett határozatokban foglaltakra.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem által érdemben elbírálható körben - az elsőfokú bírósággal egyezően - rámutat arra, hogy a

Panaszos által előterjesztett beadvány nem tartalmazta azokat a jogszabálysértéseket, amelyeket az alperes hivatalbóli eljárása során vizsgált, ezért az alperes az Fgytv. 45/A. §-a alapján jogszerűen járt el a tudomására jutott és hatáskörébe tartozó határozatában felsorolt jogsértések hivatalbóli vizsgálatával.

[30] Az előzőekben részletezettek miatt a Kúria a jogerős ítéletben megállapított tényállást a rendkívüli jogorvoslati eljárásban is irányadónak tekintette. E szerint pedig a főpanel vonatkozásában csere került elvégzésre, ezért a határozatok jogszerű döntést tartalmaznak, és megfelelnek a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezéseknek, összhangban állnak az e körben követett bírói gyakorlattal is. A jótállási jegy kötelező tartalmára a Jótállási R. tartalmaz előírásokat. Kicserélés iránti igény teljesítésekor pedig a jótállási R. 5. § (4) bekezdése értelmében a vállalkozásnak a jótállási jegyen fel kell tüntetnie a kicserélés tényét és időpontját. A jelen ügyben rendelkezésre álló iratokból pedig egyértelműen megállapítható, hogy a felperes a Panaszost megillető jótállási jogról, a három munkanapos cserekötelezettség érvényesíthetőségével kapcsolatban nem megfelelő tájékoztatást adott, ezért terhére megállapítható az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglaltak megsértése, figyelemmel az Fttv. 6. § (1) bekezdés i) pontjára is (KGD 2017.160., Kfv.37.526/2015/7., Kfv.38.011/2015/3.).

[31] A felperes - bár felülvizsgálati kérelmében vitatta a bírság kiszabásnak lehetőségét, és annak összegszerűségét is - megsértett törvényhelyként nem jelölte meg a Pp. 339/B. §-át, és nem jelölt meg egyetlen olyan adatot, tény, körülmény, bizonyítékot sem, amely a határozatokban ne került volna értékelésre. Az elsőfokú bíróság helytálló indokát adta annak, hogy az alperes a mérlegelési jogkörben hozott döntése kapcsán teljesítette az erre vonatkozó törvényi követelményeket, e körben hozott döntése megfelel az Fgytv. 47/C. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban foglaltaknak, tekintettel arra is, hogy annak összege közelebb áll a jogszabályban meghatározott minimumhoz, mint a kiszabható maximális bírságösszeghez. A felperes által előadottak kapcsán rámutat még a Kúria arra is, hogy a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) úgy kell értelmezni, hogy a fogyasztóval való téves információközlés akkor is az említett irányelv értelmében vett „megtévesztő kereskedelmi gyakorlatnak” minősül, ha ez az információközlés csak egyetlen fogyasztó érint (C-388/13. ítélet 60.pontja).

[32] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott és

érdemben felülvizsgálható körben nem sért eljárási és anyagi jogszabályt, ezért - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján - hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [33] A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [34] A Kúria a pervesztes felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja, 50. § (1) bekezdése, és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.
- [35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. március 27.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna s.k. előadó bíró,

Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő